RFM nyt

41. årgang nr. 1
forår 2020

Marchen for livet skrev historie i år

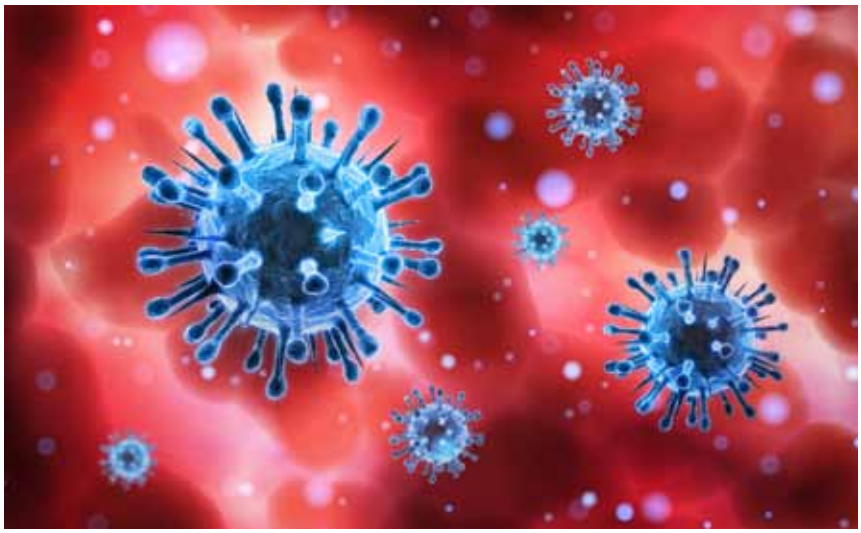

Befolkningspolitik og abort-agenda i en corona-tid

Respekt for Menneskeliv

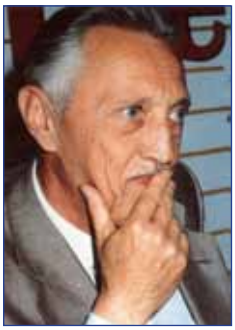

Jérôme Lejeune

Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk Pro-Life-organisation, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske læge og genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedy-prisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskabernes Akademi. I slutningen af 1950'erne opdagede han det ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager Downs syndrom. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortaler for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

Lejeune-erklæringen

**Fra befrugtningsøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens,
er barnet et menneske, et selvstændigt individ,
genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse.
Fra befrugtningsøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske,
som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør.
Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker.
Det er unikt og derfor uerstatteligt.
Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning.
Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig
gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt.
Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet,
er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn.
Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab
i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.**

RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet. Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningspolitik.

RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: info@rfm.dk

RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet. Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside **www.rfm.dk** Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

**Respekt for Menneskeliv
Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby
cvr.nr.: 29685487 • tlf.: 5576 7652 • E-mail: info@rfm.dk**
**Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer (73) 85891774 –
eller: reg. nr. 9218 konto 2073074765**

RFM nyt
41. årgang nr. 1

ISSN 0906-4605 (trykt udgave)
ISSN 2246-4034 (net-udgave)

Bladet udkommer
tre gange årligt og sendes gratis
til alle tilsluttede.
Årligt mindstebidrag 150 kr.
For familier 200 kr.

Redaktion
Torben Riis
ansvarshavende

Redaktion og
bladekspedition
Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby
tlf 5576 7652
info@rfm.dk

Skal du flytte?
Så husk venligst
at sende os din nye adresse
på info@rfm.dk
– eller ring til os!
Det er ikke nok
at melde flytning til
folkeregisteret eller
postvæsenet.

Anvendelse af artikler
fra bladet er tilladt
med kildeangivelse

Tryk:
CoolGray

Strøtanker om den aktuelle krise

Kan vi lære noget af corona-krisen? Det er blot et af mange spørgsmål, som har været til debat i medierne i den senere tid, men, til forskel fra de fleste andre, et spørgsmål, som vi har en vis mulighed for at svare på midt i den herskende forvirring og nervøsitet.

Svaret er: "Muligvis". Det skal forstås sådan, at corona-krisen rent faktisk har givet os et indblik i eller i hvert fald muligheden for at få øjnene op for *den underliggende og langt alvorligere krise,* som indtil nu har været noget, vi ikke har villet tale om.

Og hvad er så det for en krise? Kort sagt det problem, at vi har bygget vores samfund på løftet om, at velfærds- og forbrugersamfundet nok skal sikre os det "gode" liv og dække vores fornødenheder "fra vugge til grav."

Det er troen på det løfte, som er ved at krakelere i denne tid, hvor man på grund af coronaen er nødt til at tømme statskassen for at bevare vælgernes tillid. Det rejser til gengæld spørgsmålet om, hvad der efterfølgende vil ske, såfremt politikerne ikke kan "levere", det vil sige i en overskuelig fremtid sikre os den levestandard, vi har vænnet os til at betragte som en selvfølge.

Men det er langt fra hele problemet. Netop det forhold, at velfærdsstaten har markedsført sig selv på løftet om det problemløse samfund, har i løbet af nogle få generationer ført til udbredt religiøs ligegyldighed (sekularisering): "Hvad skal vi med Gud? Har vi det måske ikke godt?" – og til ligegyldighed over for andre: "Hvad kommer det mig ved, at naboen har problemer? Han kan jo bare henvende sig på kommunen, hvis han mangler noget." Og sidst, men ikke mindst ægtefællernes gensidige løfte: "Vi er enige om, at vi kun skal have ét barn. Der er så meget andet, vi også skal nå."

Det foruroligende i dette scenarie er selvsagt, at det er hele samfundet, selve samfundsstrukturen, der nu for alvor kommer til at knage i fugerne. Det potentielt fortrøstningsfulde er, at advarselssignalerne på længere sigt kan blive en øjenåbner for, at det perfekte og problemløse samfund blot var en illusion, og at vi derfor var på vej til at skabe det åndløse, kærlighedsløse og meningsløse forbrugersamfund.

Vejen til denne erkendelse kan blive drøj og ydmygende. Men den er nødvendig for at skabe et "bæredygtigt" samfund.

Torben Riis

Amerika har fået en nationaldag for menneskelivets ukrænkelighed

Donald Trump: "Antallet af aborter i USA er fra 2007 faldet med omkring en fjerdedel, således at vi i dag har det laveste aborttal siden 1973 – men der er meget at gøre endnu"

Præsident Donald Trump har erklæret den 22. januar for "Nationaldag for Menneskelivets ukrænkelighed". Hermed markerer han endnu engang sin uforbeholdne støtte til Pro Life-bevægelsens kamp for de ufødte børns ret til livet.

Det understreges yderligere af, at den 22. januar er den dag, hvor den amerikanske højesteret i 1973 afsagde dom i sagen Roe versus Wade og dermed banede vej for fri abort i USA.

Repræsentanter for Pro Life-bevægelsen har ved flere lejligheder rost Trump for at være den præsident i USA's historie, der har gjort mest for respekten for livet.

Eksempelvis har han udnævnt konservative dommere på alle niveauer, inklusive højesteret, der forholder sig kritisk til fri abort. Han har forhindret, at offentlige midler bliver brugt til at finansiere aborter og abortkampagner i andre lande, indstillet støtten til FN's befolkningsfond (UNFPA), som samarbejder med de kinesiske myndigheder om at implementere landets programmer for befolkningskontrol, der blandt andet omfatter tvangsaborter, underskrevet en lov, som tillader de enkelte stater at indstille støtten til abortudbydere og beskåret den offentlige støtte til landets største abortudbyder Planned Parenthood med foreløbig 60 mio. dollars om året.

I sin erklæring pegede Trump på det glædelige i, at antallet af aborter i USA fra 2007 er faldet med omkring en fjerdedel, således at man i dag har det laveste aborttal siden 1973. "Men," tilføjede han, "der er endnu meget, der skal gøres, og som præsident vil jeg fortsætte kampen for at beskytte de ufødtes liv."

Hvad angår kampen mod abort på det globale plan, sagde han: "Min regering er i færd med at opbygge en international koalition med det formål at gøre op med forestillingen om abort som en menneskeret.

Foreløbig har 24 nationer, som udgør over en mia. mennesker, bakket op bag denne vigtige sag. Vi modsætter os ethvert projekt, som forsøger at hævde en global ret til offentligt finansierede aborter helt op til fødselen, og vi vil utrætteligt beskytte uskyldigt liv både her og i udlandet."

Erklæringen slutter med en opfordring til amerikanerne om at blive ved med at hjælpe kvinder, der utilsigtet er blevet gravide, ved at støtte alternativer til abort såsom bortadoption og hjælp til barnepleje, således at ethvert barn kan få et kærligt hjem.

Og han tilføjede: "Endelig beder jeg hver enkelt af jer om at lytte til den stilhed, som skyldes den generation, der gik tabt, og dernæst højlydt tale de abortramtes sag, hvad enten der er tale om kendte eller upåagtede tab."

”Marchen for livet” i Washington D.C. skrev historie i år:

Det var første gang en amerikansk præsident personligt var til stede for at tale til de tusinder af demonstranter

Donald Trump indledte sin tale med disse ord: ”Vi er her i dag af en ganske enkel grund: for at forsvare fødte som ufødte børns ret til at udvikle deres gudgivne potentiale... Sammen er vi talerør for dem, der ikke kan tale deres egen sag.”

Præsidenten fremhævede også de amerikanske mødre for deres uundværlige bidrag til samfundslivet på alle niveauer.

Om de ufødte børn sagde han: ”Vi ved endnu ikke, hvad de kommer til at udrette. Men så meget ved vi: Ethvert nyt liv bringer kærlighed ind i verden. Ethvert nyt liv bringer glæde til familien. Ethvert nyt liv er værd at værne om.

Sammen vil vi forsvare denne sandhed overalt i vores pragtfulde land.

Befolkningspolitik og abort-agenda i en corona-tid

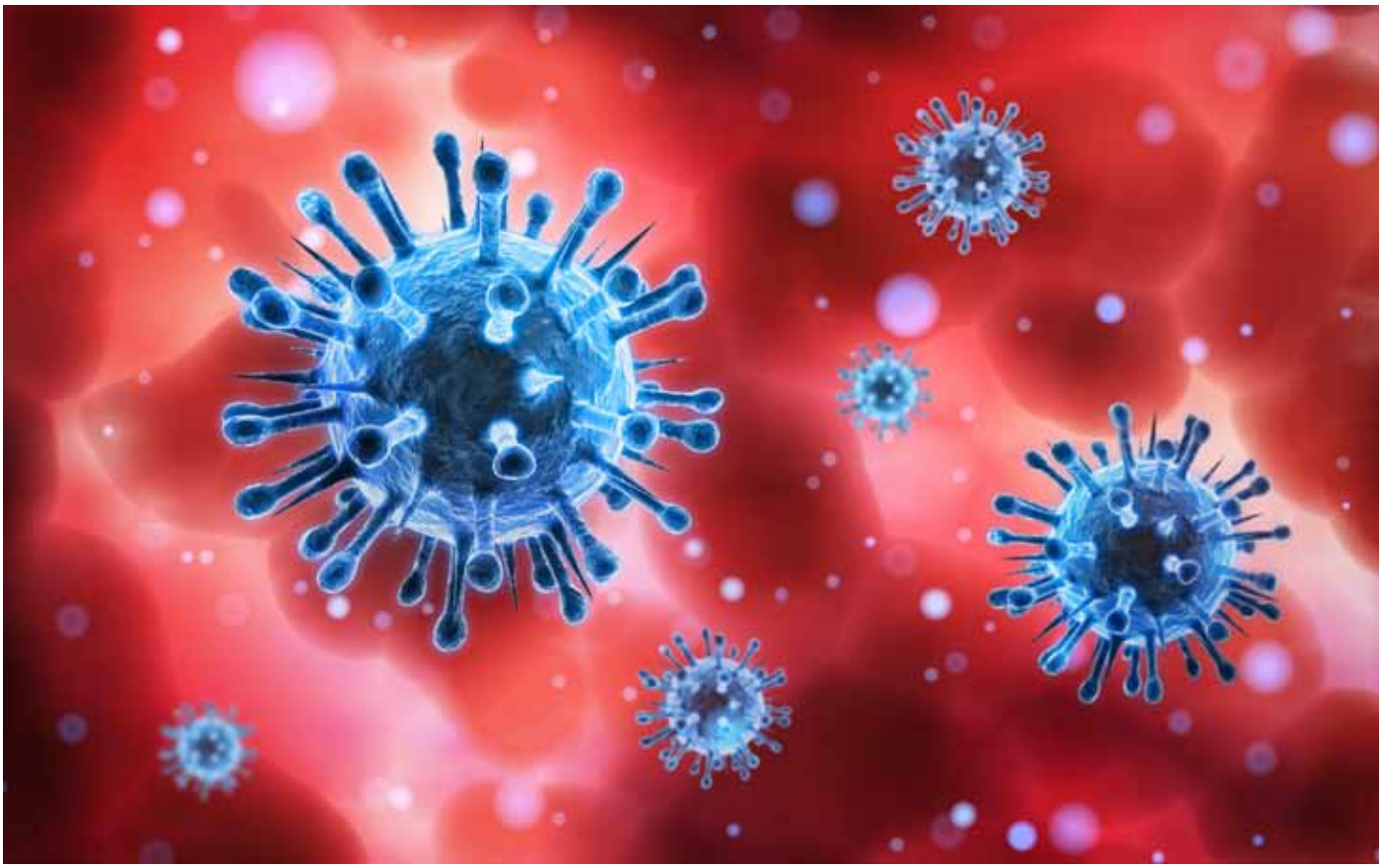

I en artikel i sidste nr. af RFM-Nyt: "Noget må der gøres" kom vi ind på den tidligere direktør for Den internationale valutafond, Christine Lagardes bekymringer for "ældrebyrden" og dens økonomiske konsekvenser. Måske er Madame mindre bekymret nu hvor coronaepidemien tynder godt ud i den ældre befolkning især i Sydeuropa?

Det betyder ikke, at der ikke er anledning til ny bekymring blandt verdens eliter! Denne gang dog ikke for livets alt for sene afslutning, men snarere for den aktuelle risiko for dets alt for hyppige begyndelse!

For som bekendt har regeringer i de fleste lande – begrundet i den aktuelle coronapandemi – beordret deres sundhedsvæsen til at skrue ned for ikke-coronarelaterede aktiviteter og udskyde behandlingen af patienter, der ikke lider af andre livstruende sygdomme, eller som ikke har "væsentlige" helbredsproblemer, der kræver akut indgriben.

Kan en uønsket graviditet sidestilles med en livstruende sygdom?

Dette har affødt en voldsom debat i USA, hvor der som bekendt er en stærk opposition mod fri abort. For, spørger man, er en uønsket graviditet et væsentligt helbredsproblem, som sundhedsvæsenet er forpligtet til at bruge ressourcer på selv under en pandemi? Det mener USAs sundhedsministerium ikke og råder til at udskyde abort, med mindre indgrebet er nødvendigt for at redde moderens liv eller helbred. Tre delstater i USA – Texas, Ohio og Mississippi – tolker dette som et midlertidigt "nej!" til at efterkomme kvinders ønske om abort. Dette til stor fortørnelse for abortorganisationen Planned Parenthood, der dermed tvinges til at lukke ned for deres klinikker i delstaterne og således står til miste mange millioner dollars i tabte indtægter.

Pro Choice bevægelserne er som helhed rasende over, at kvinders "ret til reproduktiv sundhed" bliver tilsidesat af hensyn til corona-patienterne og ser det som et forsøg

på at tækkes en stærk Pro Life-lobby, der har fået medvind under præsident Trump. Kvinder kan nu heller ikke på grund af restriktioner på fri bevægelighed over grænserne rejse hen, hvor nødlovgivningen under pandemien er mere "liberal", og få en abort. Strenge tider!

Bekymring i abort-lobbyen

Med andre ord: Planned Parenthood og Pro Choice-bevægelserne aner en konspiration bag disse tiltag, nærmere bestemt, at Pro Life-bevægelsen har taget ved lære af præsident Obamas magtfulde stabschef, Rahm Emmanuels vise ord om "ikke at lade en god krise gå til spilde, fordi den giver mulighed for at gøre ting, man ikke kunne før!"

Coronapandemien, hævder man, udnyttes således som et påskud til at rulle abortlovgivningen tilbage til før Roe vs. Wade (Højesteretsdommen, der i 1973 legaliserede abort i USA).

Et bestyrelsesmedlem fra PPSNE (*Planned Parenthood South New England*), Nancie Schwartzman beklagede sig således til medierne over, at "krisen bliver brugt som et redskab til at lukke vores klinikker, idet mange af vore tjenester herunder adgang til abort skønnes at høre til kategorien "ikke væsentlig pleje." Men, spørger hun, "kan man forestille sig noget mere væsentligt og presserende?"

Hermed ligestiller hun i princippet enhver graviditet med en livstruende sygdom, der skal behandles, inden det er for sent. Og for sent kan det nemt blive, fordi abort mange steder i USA ikke er tilladt efter tolvte eller i nogle mere "liberale" stater efter tyvende uge, medmindre moderens liv og helbred er i fare.

Europa bekender kulør

Men netop fordi tidsfristerne ikke så let kan overholdes under pandemien, bliver den omvendt – helt i Rahm Emmanuels ånd – udnyttet af Pro Choice-bevægelserne til at kræve fristerne forlænget eller slet og ret afskaffet!

I Europa, hvor abortmodstanden står meget svagere end i USA, har regeringerne i f.eks. Frankrig, Irland og Storbritannien forsøgt at løse dilemmaet ved at forlænge fristerne og lempe reglerne for gør-det-selv-aborter – altså medicinsk abort ved hjælp af piller – ikke det ressourcekrævende kirurgiske indgreb. I Danmark synes dette ikke at være et tema, måske fordi alting fortsætter som normalt, når det gælder abort?

I det mere virusplagede Frankrig udtalte ministeren for solidaritet og sundhed, Olivier Véran, for nylig sin bekymring over et "alarmerende" fald i aborter. Adspurgt i det franske parlament om, hvad regeringen ville gøre for at lette adgangen til abort under pandemien, svarede han: "Det kommer ikke på tale, at coronaen skulle begrænse retten til abort i dette land. Forskellige tiltag er under overvejelse og vil blive implementeret hurtigst muligt."

Hvad dette angår, forlyder det, at den bekymrede minister påtænker at lempe reglerne for medicinsk abort, der kan foretages i hjemmet, og som i Frankrig er tilladt til og med femte uge under opsyn af en læge eller en jordemoder. Fristen ønskes udvidet til syv uger og gerne længere, op til tolv uger, hvis det står til de feministiske interesseorganisationer. Som yderligere ressourcesparende tiltag behøver lægen eller jordemoderen kun at være virtuelt til stede over internettet under "seancen".

Noget næsten tilsvarende gør sig gældende i den ret nytilkomne abortnation, Irland, hvor kvinder fritages for fysisk at konsultere en læge om tilrådeligheden af en tidlig medicinsk abort, og nu blot telefonisk eller via internettet kan kontakte deres praktiserende læge og få tilsendt den nødvendige svangerskabsafbrydende "medicin". Samme tiltag indførte Storbritanniens Underhus i begyndelsen af april under hårdt pres fra abortlobbyen.

Og efter epidemien?

Naturligvis hedder det sig, at alle disse lovændringer er midlertidige og kun gælder til coronakrisen er overstået eller højst de næste to år. Men hvem tror for alvor på, at regeringerne, når tiden kommer, vil turde udfordre de rabiate abortlobbyer og rulle "fremskridtene" tilbage?

Dette uanset, at kritikere har påpeget, at udbredt "hjemmeabort" ikke nødvendigvis er ressourcebesparende, eftersom komplikationer forventeligt vil indfinde sig i mindst 5% af tilfældene og kræve akut behandling på skadestuer eller indlæggelse.

WHO's rolle

Men hvad siger hele verdens "*big nurse*", nærmere bestemt FN-organisationen WHO (*World Health Organisation*)?

Den var sen til tage Wuhan-virusset alvorligt – det vender vi tilbage til – men nu anbefaler den, at alle nationers regeringer indfører drakoniske tiltag mod pandemien efter Kinas model. WHO må da om nogen kunne se fornuften i at sætte aborter på pause, indtil stormen er redet af?!

Tja... Hvis man kender WHO ret", så ved man også, at det modsatte er tilfældet. Her er mottoet nu som før: "*The show* (læs: *abortion*) *must go on!*"

"Reproduktiv sundhed" står sammen med gender-agendaen højt på WHO's dagsorden. Det hænger sammen med, at organisationen i dag er en vigtig brik i FN's befolkningspolitiske strategi. Blandt andet har WHO godkendt abortpillen RU 486 som "medicin" og strøget fortrydelsespillerne fra listen over abortfremkaldende midler.

Sådan har det været helt tilbage fra 1980'erne, hvor den daværende leder af WHO's globale aids-program, Jonathan Mann, lancerede tanken om, at man ikke blot skulle angribe epidemier lægefagligt, men også med politiske tiltag.

At der ikke er sket ændringer i organisationens politik siden da, er for nylig blevet bekræftet af dr. Antonella Lavalanet fra WHO's moderskabs- og fødselsteam på en konference i Schweiz, hvor hun udtalte, at abort og prævention fortsat *uanset krisen* skal anses for "essentiel behandling" på linje med enhver anden livs- eller livskvalitetstruende sygdom "*for at sikre kvinders reproduktive rettigheder og sundhed*" (læs: for at implementere FN's befolkningspolitik).

Alle lande, der har fri abort, er derfor ifølge Lavalanet forpligtet til at opretholde samme abortberedskab under coronakrisen som under normale forhold. Har et givet lands sundhedsvæsen ikke ressourcerne, eller er kvindernes bevægelsesfrihed indskrænket, anbefaler hun, at man i stedet forsøger sig med medicinske aborter i hjemmet til og med tolvte uge og om nødvendigt indkalder andet ikke fødsels- og abortfagligt sundhedspersonale til at foretage kirurgiske aborter ligeledes i hjemmet. Skulle antibiotika ikke være for hånden, eller er kvinden smittet med coronavirus, så må aborten foretages alligevel, siger hun. Som sagt: *Abortion must go on* – uanset konsekvenserne for den aborterende kvinde!

Det er dybt ironisk, at vi nu skal høre fremtrædende talspersoner for fri abort promovere sundhedsfarlige hjemmeaborter, når et af argumenterne for at legalisere abort netop har været, at gravide kvinder ellers ville være henvist til at sætte liv og helbred på spil hos kvaksalvere eller nødsaget til selv at foretage desperate gør-det-selv-aborter hjemme på køkkenbordet!

Fuld opbakning fra FN-toppen

Ingen tvivl om, at WHO har FN's fulde opbakning til dette program. Generalsekretær António Guterres har netop tigget verdens rige nationer om at give FN milliarder af dollars til corona-bekæmpelse i udviklingslandene – ***med særlig vægt på opretholdelsen af "reproduktiv sundhed"*** (læs: abort og prævention) under pandemien.

Ikke overraskende i betragtning af, at FN's affolkningsstrategi som bekendt fungerer fint i vor del af verden, men langt fra så godt i de såkaldte udviklingslande, hvor der stadig er større påskønnelse af familiens og børns betydning og mindre forståelse for kvindesag og genderrettigheder.

VIL PRÆSIDENT TRUMP AFBRYDE USA'S ØKONOMISKE STØTTE TIL WHO?

Seneste nyt fra den politiske front i USA er, at præsident Trump har givet sin stab ordre til foreløbigt at indefryse den økonomiske støtte til WHO, mens man undersøger organisationens håndtering af coronakrisen.

Den umiddelbare anledning hertil er, at WHO's generalsekretær Tedros Adhanom Ghebreysus under et besøg i Kina hos Xi Jinping tidligere på året valgte at fæste lid til den officielle kinesiske propaganda, der på det tidspunkt forsøgte at bagatellisere alvoren i coronaepidemien. Det førte til, at WHO åbenlyst modarbejdede præsident Trumps beslutning om at lukke af for al indrejse fra Kina.

"Heldigvis", bemærkede Trump," lod jeg mig ikke overbevise, men fastholdt min beslutning. WHO's angreb på indrejseforbudet var et udtryk for, at man satte politisk korrekthed højere end livreddende foranstaltninger."

"Det er," præciserede han, "grundlæggende WHO's opgave at sikre medlemlandene pålidelige informationer om internationale sundhedsforhold. Og han fortsatte: "Det er på tide, at WHO bliver stillet til regnskab for årtiers forsømmelser. I dette tilfælde undlod WHO at undersøge troværdige rapporter fra kilder i Wuhan, som var i klar modstrid med den kinesiske regerings officielle statistikker. Amerikanske skatteborgere bidrager hvert år med mellem 400 og 500 millioner dollars til WHO – Kina med omkring 40 millioner. Som WHO's største bidragyder har USA pligt til at kræve fuldstændigt pålidelige oplysninger.

Reaktioner

Helt forventeligt har både amerikanske og europæiske medier kritiseret Trumps beslutning, som de finder aldeles urimelig, mens Pro Life-ledere overalt i USA støtter den – ikke mindst på baggrund af WHO's årtier lange samarbejde med den internationale abortlobby.

Reggie Littlejohn, leder og stifter af *Women's Rights Without Frontiers* havde denne kommentar:

"Lederen af WHO rejste til Kina og mødtes med Xi Jinping. I stedet for at sætte fokus på den kinesiske regerings manglende gennemsigtighed, troede WHO på kommunistpartiets propaganda, der nedtonede virusudbruddets alvor. WHO indrømmede modstræbende, at der var tale om en pandemi, længe efter at andre internationale ledere havde erkendt det."

Steven Mosher, leder og stifter af *Population Research Institute* sagde blandt andet:

"Hvis WHO vil opføre sig som en kinesisk sundhedsorganisation, så lad Kina betale for det."

Og han tilføjede: "Kina kontrollerer i dag fire FN-organer og er solidt positioneret i de fleste andre. USA's bistandsmidler vil derfor gøre større nytte, hvis de bliver givet til amerikanske hjælpeorganisationer fremfor at blive kanaliseret gennem et ineffektivt og korrupt FN-bureaukrati.

JMJ

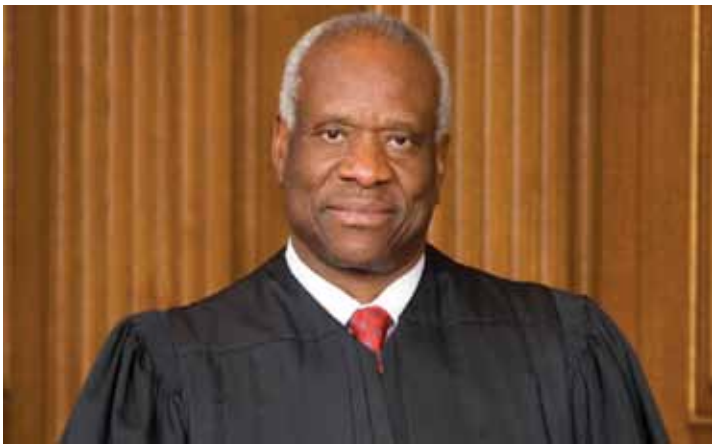

Clarence Thomas

På vej mod en underkendelse af Roe v. Wade?

De to højesteretsdommere Clarence Thomas og Brett Kavanaugh har begge for nylig kritiseret den famøse højesteretsdom, der i 1973 banede vejen for fri abort i USA

I forbindelse med den amerikanske Højesterets behandling af en sag i midten af april om sigtede personers rettigheder betegnede højesteretsdommer Clarence Thomas *Roe versus Wade* som en af mange "ukorrekte kendelser".

Blandt sådanne ukorrekte kendelser nævnte Thomas også den højesteretsdom, som i 2015 gjorde indgåelse af homoseksuelle ægteskaber til en "rettighed".

Begge disse kendelser sammenlignede han med en højesteretsdom fra 1857, som fastslog, at der *ikke* i den amerikanske forfatning var hjemmel for at give den sorte befolkning statsborgerskab.

Denne dom blev i 1868 omstødt med vedtagelsen af den 14. tillægslov til forfatningen, som herefter sikrede *alle* amerikanere retten til at opnå statsborgerskab.

Clarence Thomas' indlæg kan vanskeligt læses som andet end et signal til omverdenen om, at det for det første juridisk set er muligt at underkende en højesteretsdom, og dernæst, at det følgelig vil kunne lade sig gøre at underkende både *Roe versus Wade* legalisering af abort og *Obergefell versus Hodges* blåstempling af homoseksuelle ægteskaber.

Brett Kavanaugh

I forbindelse med den samme sag kom præsident Trumps senest udnævnte højesteretsdommer Brett Kavanaugh ind på at tale om "fejlagtig forståelse af præcedensbegrebet" [det at man henviser til fortilfælde af lignende karakter].

Her konstaterede han ligesom sin kollega Clarence Thomas, at *Roe v. Wade* kan bruges som et eksempel på en kendelse, som i givet fald ikke vil kunne bruges som en forpligtende præcedens i fremtidige sager om abort. I stedet anbefalede han, at dommerne i sager om abort bør træffe deres afgørelser på grundlag af en vurdering af, hvilke positive og negative følger den gældende lovgivning har haft.

Kavanaughs overvejelser er især interessante i betragtning af, at der siden hans udnævnelse fra forskellig side har været rejst tvivl om hans holdning til abortspørgsmålet – nærmere bestemt, om man kan forvente, at han vil stemme for en underkendelse af *Roe v. Wade* ved den først givne lejlighed. Det sidste er der meget, der tyder på nu.

Clarence Thomas' ståsted er der i hvert fald ingen tvivl om. Sidste år gjorde han opmærksom på, at tiden er løbet fra højesterets juridiske praksis i abortsager, hvor man rutinemæssigt har afvist sager ved at henvise til *Roe v. Wade,* uanset at der ikke i forfatningen er dækning for en sådan praksis.

EUTANASI

HOLLAND

Den hollandske højesteret afsagde den 21. april en kendelse, som for fremtiden vil gøre det langt mindre besværligt for lægerne at aflive patienter med demens.

Hidtil har proceduren i forbindelse med aktiv dødshjælp været, at betingelsen for at foretage "indgrebet" var, at den pågældende var i stand til at bekræfte sit ønske på det tidspunkt, hvor det skulle ske.

Nu derimod har højesteret slået fast, at "en læge kan efterkomme en tidligere fremsat anmodning om eutanasi på mennesker med fremskreden demens" – det vil sige også i de tilfælde, hvor man tidligere var nødsaget til at lade patienten dø en naturlig død.

I det konkrete tilfælde, som var anledningen til højesterets kendelse, skal man lægge mærke til tre ting:

Dommerne tog ikke hensyn til,

- at patienten (en ældre dame) havde underskrevet sin anmodning under den forudsætning, at hun skulle spørges igen, når hun selv mente, at tiden var inde til at få foretaget indgrebet.
- at hun under indgrebet gjorde voldsom modstand mod at få den dødelige indsprøjtning,
- at lægen måtte have de pårørendes hjælp til korporligt at holde hende nede under "proceduren".

Med andre ord: Man skal som hollandsk patient fra nu af være yderst forsigtig med, hvad man skriver under på, mens man endnu er ved sine fulde fem.

BELGIEN

I Belgien blev der i løbet af 2019 foretaget 2.655 eutanasi-indgreb – en stigning på 12,5 pct. i forhold til året før.

Belgien har en af verdens mest "liberale" love på dette område, hvor der ikke er krav om, at man skal være uhelbredeligt syg, og hvor børn og psykisk syge også kommer i betragtning til at blive aflivet. Belgien vedtog i 2014 som det første land i verden en lovændring, der også gav børn og unge i alderen 0-18 år mulighed for at modtage aktiv dødshjælp.

Ikke desto mindre arbejder regeringens jurister i øjeblikket målrettet på nye ændringer, der skal fjerne enhver begrænsning for belgiernes adgang til aktiv dødshjælp.

Det erklærede mål er, at det skal blive en lovfæstet rettighed for alle at gøre brug af denne statsfinansierede "service", såfremt de betragter deres liv som "fuldført".

CANADA

En tilsvarende udvikling er efter alt at dømme undervejs i Canada, hvor regeringen for tiden arbejder på en lovændring, der ligeledes ser ud til at ville åbne døren på vid gab for aflivning af demente patienter – uden deres samtykke.

At det meget vel kan blive resultatet, ses blandt andet af, at de canadiske psykiateres faglige forening (CPA) på det seneste har bevæget sig fra en afvisende holdning til eutanasi til en mere imødekom-

mende indstiling, således som det fremgår af den seneste revision i februar 2020 af foreningens "professionelle og etiske retningslinjer".

Sonu Gaind, professor i psykiatri ved universitetet i Toronto og tidligere formand for CPA har på grund af dette paradigmeskift rettet en skarp kritik mod de nye retningslinjer. Han skriver blandt andet:

Jeg er ikke en ubetinget modstander af eutanasi ... Imidlertid står det nu klart for mig, at det ikke er tilrådeligt at lade psykisk sygdom være det eneste kriterium for at vælge eutanasi...

Vores praksis på dette område har hidtil været kun at anbefale eutanasi, når der var tale om uhelbredelige tilstande ... som f.eks. hvis patienten havde ALS, kræft eller andre kendte sygdomme ...

Efter min mening er der tale om diskrimination, hvis man tager psykisk syge menneskers liv udelukkende på grundlag af speciallægens personlige vurdering eller af tilfældige opfattelser af, om der er tale om en uhelbredelig tilstand, hvilket vi faktisk ikke kan forudse, når det drejer sig om psykisk sygdom.

Professor Sonu Gaind:
I dag har jeg det ikke længere godt med at være medlem af CPA

Nancy Pelosi støtter op bag Joe Biden: "Han kæmper for vore børns fremtid!"

Nancy Pelosi, formand for Repræsentanternes Hus siden midtvejsvalget i 2019, har – ikke overraskende – givet sin støtte til Joe Bidens kanditatur i en tale, der – heller ikke overraskende – hæver ham til skyerne.

De to har da også meget til fælles:

De har begge hørt til inderkredsen omkring Barack Obama – han som vicepræsident og hun i det ovennævnte fra 2007-2011.

Begge insisterer på at være katolikker – uanset at de energisk kæmper for at få indført abort fra undfangelsen til fødslen. Det er, hvad man med et fint ord kalder en *contradictio in adjecto,* det vil sige en selvmodsigelse, der i dette tilfælde må siges at "skrige til himlen".

Læg i den forbindelse mærke til citatet i overskriften, som i det mindste fortjener denne tilføjelse:

"***men vel at mærke kun for de børn, der allerede er født***".

Det, vi kan forvente, såfremt det skulle lykkes Joe Biden at vinde valget til november, er kort fortalt, at han straks vil tage fat på at rulle alle de fremskridt på abortområdet tilbage, som er sket i præsident Trumps tid. Hermed vil vi være tilbage til Obama-periodens ekstreme abortpolitik. Lad os bede for,, at det ikke kommer til at ske.

Brasilien: Nej til at abortere ufødte børn med handicap

Brasiliens højesteret har fredag den 24 april afvist et forslag om at få legaliseret aborter på ufødte børn i tilfælde, hvor der er mistanke om, at barnet vil blive født med et handicap.

Sidste gang der blev gjort forsøg på at slå sprækker i landets abortlovgivning, var i 2016, hvor frygten for zika-virus uden held blev brugt som påskud.

Denne gang blev forsøget ligeledes mødt med protester fra flere sider. Eksempelvis fik CitizenGo indsamlet 184.000 underskrifter, et initiativ, der blev bakket op af en koalition af evangelikanske og katolske kirkeledere.

Afsender
RFM, Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby

POST B
PP Danmark

Om den hippokratiske ed

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

Uanset hvilken patient man står over for, er en patient en patient. Det er i al væsentlighed, hvad den hippokratiske ed drejer sig om.

Net-udgave
ISSN 2246-4034

Trykt udgave
ISSN 0906-4605